

Administrativa

- Pokud jedete na turistický pobyt (cestovat, kempovat, koupat se a pořídit fotky) postačí zajistit si turistické povolení v rámci ESTA programu. Nejsnazší je to přímo přes stránky ambasády v Praze. Vyplníte osobní údaje a informace o Vás (nezkoušejte zbytečně žertovat nebo uvést nějaké nesmysly - snadno se na to přijde).
- Do formuláře ESTA musíte zadat adresu prvního pobytu. Tady neexistuje jiná možnost, jelikož celník jí znát chce a dost těžko vysvětlíte, že teprve budete nějaké ubytování hledat. V předpisech mají, že musíte někde bydlet a pokud ne, tak je tím stavíte do neznámé situace (což nemají zrovna rádi). Docela rozumné bydlení jde pořídit v řetězci skupiny Motel 6 (motel6.com). Udělejte si rezervaci např. na první den a do formuláře vyplníte adresu motelu.
- Po kompletním vyplnění (a předschválení - tak jsme to nazvali) Vás stránky vyzvou k platbě cca 14\$ za osobu - žádost. Přijde Vám potvrzení o schválení ESTA do uvedeného e-mailu. Sice se obecně tvrdí, že jej nepotřebujete mít u sebe, ale je lépe jej vytisknout a mít při cestě s sebou. Nám se to hodilo ihned po příletu (byla to dokonce první věc na kterou se ptal - chtěl znát adresu místa pobytu a neobtěžoval se to hledat v PC).
- Doporučuje se zajistit si i kopii všech cestovních dokladů a kartičky pojištění a mít to u kolegy nebo v kufříku...
- Mezinárodní řidičák budete určitě potřebovat pokud chcete auto z půjčovny. Na matrice je hotový zhruba do půl hodiny. Dozvěděli jsme se, že by se měl uznávat i náš evropského tipu a to po dobu půl roku od příjezdu. Náš klasický jsme s sebou měli a v autopůjčovně ho dokonce vyžadovali.
- Pojištění léčebných výloh - bez toho určitě nejezděte.
- Zajištění pronájmu automobilu - vychází jednodušeji zajistit si auto v půjčovně ještě před odletem (dělali jsme to přes české stránky - smlouva v češtině, jasné znění pojistek a konečná cena - v našem případě to bylo přes traveljigsaw.cz). Když si budete vybírat menší vozidlo, často se může stát, že nebude k dispozici. V tento případ se Vás bude snažit obsluha přemluvit na lepší automobil, aby se jim vykompenzovaly ztráty. Když na to nepřistoupíte, tak Vám poskytnou jiné vozidlo - většinou lepší (větší, pohodlnější atd...). Vytištěnou kopii smlouvy si vezměte s sebou.
- Navigaci - pokud budete jezdit autem je navigace dobrá věc. V půjčovně je dost drahá, brali jsme svojí s mapama USA. Pokud máte mobil s navigací (pozor, aby nebyla jenom s připojením k internetu - v horách jste povětšinou bez signálu) jde to zvládnout i s tím. Pozor na nabíječku. I v nových autech nemusí být k dispozici USB konektor a když jsme kupovali redukci z autozapalovače do USB, hlásily všechny mobily (bez rozdílů), že dojde k poškození baterky. Takže konektor si vezměte určitě z čech.
- Telefonní spojení - na místě je možné koupit simkarty v akci okolo 50\$ s neomezeným voláním po USA, včetně neomezeného datového připojení (prvních 100 MB bývá v síti 4G, pak se to zpomalí). Jinak je volání s našimi operátory velmi drahé (moc nechápu proč, ale je to tak).

Kontrola po příletu

Z letadla jdete rovnou ke kontrole - Custom border line. Jděte s úsměvem. Úředníci jsou v klidu a nedělají nikomu zbytečné problémy. Chtějí znát adresu pobytu. Důvod cesty - odpovězte turistika, pokud budou chtít vědět kam, tak nejbližší národní park nebo známé místo - podle toho kam přesně máte namířeno. Na skeneru si vezmou otisky prstů a udělají fotografii - přímo u přepážky, nikam nemusíte chodit. Celá procedura zabere tak do 5 minut. Pak Vás pustí a jste už v USA. Kufry

dostanete ihned za kontrolou. Občas chtějí něčí kufr prohlédnout celníci, ale stane se to opravdu málokdy. Většinou Vás pošlou rovnou k exitu.

Půjčovna auta

Záleží kam přesně přiletíte. V našem případě to bylo mezinárodní letiště v San Francisku (SFO). Do půjčovny se dostanete z haly směrem na AirTrain, což je místní verze metra. Jsou zde 2 linky - modrá a červená. Modrá Vás sveze zdarma přímo ke garážím autopůjčoven - nelze se splést je to tam popsané. Za pultem vyplníte papíry a formuláře. Zaplatíte vratnou kauci za vozidlo a případně za nádrž benzínu, dostanete papír s potvrzením a pošlou Vás do garáží. Zde předložíte potvrzení a dostanete klíčky od auta. Potvrzení budou ještě chtít vidět při výjezdu z garáže. Pak už jste na sjezdu na dálnici a můžete vyrazit.

Jen pro zajímavost - za plnou nádrž benzínu si půjčovna účtovala 50\$. Cena benzínu „Normal 87“ (někde 86 nebo 85 - případ Utahu a Arizony) se pohybuje v rozpětí od 3.340 do 4.965\$ (záleží na místě a velikosti čerpací stanice) za galon. V přepočtu jsme v těch 50\$ přeplatili asi 5\$.

Čerpací stanice

Na čerpací stanici musíte buď v hotovosti předplatit za benzín nebo použít kreditku. Těžko jsme ze začátku odhadovali kolik se tam vejde, takže jsme to řešili předplacením cca 40\$ (stačí říct něco ve smyslu 40 dolarů na 3 - číslo stojanu) . Po natankování jsme si došli ke kase pro zbytek.

Kreditkou předplatíte tak, že jí vložíte do čtečky a vytáhnete, pak Vás to vyzve k výběru benzínu a můžete začít čepovat. Kreditka má tu výhodu, že načepujete, i když je kasa zavřená.

Možné problémy co se vyskytnou:

- kreditku to nevezme - máte většinou mezinárodní - některé stojany ji odmítnou a musíte jít dovnitř a předplatit to u kasy stejným způsobem jako v hotovosti, jen jim podáte kreditku. Když skončíte, vrátíte se zpátky a dostanete konečný výpis o částce. Zbytek co se nevešlo vrátí na kartu. Doporučuji nejezdit na „doraz“ - těžko hledat někoho v horách mimo pracovní hodiny.
- předplatíte, přijdete ke stojanu a mačkáte na pistoli a nic se neděje (to byl případ Utahu). Aby jste mohli na některých stojanech začít čepovat, musíte ohnout spodní „sedák“ (sorry, ale fakt nevím, jak to jinak nazvat) pro pistoli nahoru.
- kreditku na téhle benzíně prostě nevezmou - většinou jsme jezdili se zálohou kolem 150\$ v hotovosti, právě pro tyto případy.

Dopravní předpisy

Je to postavené na myšlence jednoduchosti. Křižovatky mají buď semaforey. Nebo je všude stopka. Se stopkama je to tak, že projíždíte podle pořadí v jakém jste přijeli. Nespoléhejte se ale na to, že si to budou všichni řidiči pamatovat. Rozjíždějte se pomalu a sledujte co udělají ostatní - je to jistota.

Verze semaforů je jednoduchá. Na červenou stojíte pokud jedete rovně nebo doleva. Pokud zatáčíte vpravo a není tam výslovný zákaz, můžete projet aniž ohrozíte chodce nebo jiné vozidlo. Semaforey stojí až za křižovatkou - na to si zvyknete rychle. Jízda na červenou se pokutuje - konkrétní výše pokuty je většinou napsána na semaforu. Nejistili jsme, jak je to v případě, že skočí pomeranč při vjezdu do křižovatky, ale jezdili jsme podle ostatních a ti křižovátku rychle opustili.

Ostatní řidiči

Jsou dost různí, povětšinou jsem ale měl dojem, že jsou spíše nebezpeční. Hrajou si s mobilama i na

dálnici. Nepoužívají směrová světla. Jezdí za hranicí svého pruhu, nebo se tam během jízdy stočí půlkou vozidla. Jedno mají společné - vždy pouští chodce - ti mají přednost všude - a taky se nerozhlížejí a lezou do silnice naprosto bez problémů.

V horách jezdí stylem brzda - plyn a budou se na Vás pořád lepit - na to si brzo zvyknete nebo se pořád uhybáte na stranou.

V kalifornii, Utahu, Nevadě a Arizoně jsme nezažili, že by na nás troubili. Jinak jsou slušní, ale nepočítejte s jejich pomocí. Většinou si hledí svého a taky se bojí, aby jste nebyli nějací utečenci nebo tak podobně. Takže když máte problém, je nejlepší zavolat půjčovnu. Jinak zdvihlá kapota značí, že nějaký problém máte a většinou u Vás zastaví policie nebo jí Vám ostatní jaksi „zavolají“ :-).

WWW.CestovaniSvetem.CZ